Întoarcerea acasă a dirijorului Cristian Badea

(Grigore Constantinescu – 7 octombrie 2006)

Deschiderea stagiunii Orchestrei Naționale Radio a însemnat anul acesta, la început de octombrie, un eveniment cu mai multe semnificații.

În ambianța protocolară a reluării dialogului Orchestrei Radiodifuziunii Române cu melomanii ce frecventează Studioul „Mihail Jora" din strada Berthelot sau ascultă concertele în transmisiune directă, a avut loc și o incitantă întâlnire. După aproape patru decenii de absență, în fața orchestrei și a publicului a apărut, pentru prima oară în această ipostază, dirijorul Cristian Badea. Faima carierei sale ne era binecunoscută încă din perioada activității sale violonistice, ale cătrei începuturi fuseseră propulsate de marea Lola Bobescu. Apoi, revelația vocației dirijorale l-a condus spre afirmare și succes, sub călăuzirea unor maeștri precum Herbert von Karajan sau Leonard Bernstein. De multă vreme auzeam despre realizările sale în colaborarea cu renumite orchestre simfonice și mari teatre lirice ale lumii. De-abia acum, îndeplinind gestul simbolic al reîntoarcerii acasă, în România, toate aceste ecouri au devenit ceva concret.

Interesant este faptul că, pentru un astfel de moment, Cristian Badea a ales **Simfonia a 9-a** de Mahler, opțiune neobișnuită, atipică pentru o primă imagine de contact cu un anume perimetru de lume muzicală. L-am ascultat, i-am urmărit relația cu orchestra. Putem recunoaște un artist sensibil, un mare profesionist, stăpân pe mijloacele artei sale. Iată deci că, asemenea lui Ulisse revenind printre ai săi, după o lungă așteptare, Cristian Badea întregește, printr-o demonstrație elocventă, pleiada dirijorilor români celebri în lume, de la Ionel Perlea și George Georgescu, la Silvestri, Celibidache sau Bergel.

Neîndoios este un câștig pentru noi și, totodată, o recuperare morală pentru artistul care ne vizitează acum, prima și, sperăm, nu ultima oară.